

Nr 362.

Av herr **Bäcklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

Den i Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande föreslagna avskedsersättningen till underbefäl synes mig vara lämpligt avvägd, vad beträffar de yngre furirerna, men för de äldre däremot äro ersättningsbeloppen för låga. Det har meddelats mig, att det f. n. finnes 16 furirer med 15 års tjänst och däröver, 19 med 14, 35 med 13 och 63 med 12, samtliga med så hög levnadsålder, att mycket små utsikter finnas för någon av dem att nå befordran, sedan underofficerskadern reducerats till i propositionen föreslagen omfattning.

Då det sålunda är fråga om befattningshavare med ända till 15 års tjänst, synas de föreslagna högsta ersättningsbeloppen icke motsvara vad rättvisa och billighet kräva. Vederbörande ha dock tjänat hälften av den tid, som är stadgad för att komma i åtnjutande av pension, och borde sålunda, om absolut rättvisa vederfares dem, få efter avskedet uppbära halv pension (förtidspensionering) med lägst 955 kr. pr år (= halv sergeantspension). Det finnes skäl att antaga, att denna förtidspension skulle ha kommit att utgå under minst 30 år framåt, och befattningshavaren skulle alltså i nämnda fall ha fått uppbära lågt räknat 28,650 kronor. Med hänsyn till dessa förhållanden borde avskedsersättningen för de äldsta tillmätas högre, varjämte den successiva stegringen bör sträcka sig till och med 15 års tjänst. Några större kostnadsökningar synes icke denna anordning kräva, då det rör sig om ett relativt sett fåtal befattningshavare.

I propositionen uttalas, att avskedsersättningen må kunna utgå även till en del beställningsmän med korprals grad efter Kungl. Maj:ts närmare prövning. Då det emellertid finnes ett fåtal furirer i regementet med 5—11 års tjänst, vilka oftast tjänstgöra som matsals- eller köksfurirer, synas även dessa böra komma i åtanke.

Det är därtill antagligt, att icke alla furirer av 1. klassen, som genom reduktionen av underofficerskadern mister befodringsutsikterna, kunna hösten 1925 erhålla ersättning, enär exempelvis vid ett normalinfanteriregemente endast två furirsbeställningar av 1. klassen skola indragas, under det att minskningen av furirer av 2. klassen blir 4. Det kan då inträffa, att under det en

furir av 2. klassen, som faktiskt har befordringsutsikter även sedan omorganisationen genomförts, får avskedsersättning, blir en furir av 1. klassen erbjuden att tjäna kvar, men om ett år eller ett par måste han avgå på grund av att han då uppnått den högsta levnadsålder, som är medgiven för tjänst som manskap, 34 år, varvid han icke erhåller annan ersättning än vanlig avskedspremie. För att förebygga någonting dylikt bör det meddelas föreskrift därom, att ersättningen i första hand, oberoende av om befattningshavaren är furir av 1. eller 2. klassen bör utgå till dem av de äldsta furirerna, som mista de befordringsutsikter de haft enligt nuvarande ordning.

Det förefaller mig också som om de gifta befattningshavarnas förhållanden icke rättvisligen beaktats. Då endast ett fåtal av den övertaliga personalen torde kunna erhålla civil anställning inom förläggningsorten, är det givet, att de gifta furirerna drabbas av ganska stora kostnader för flyttning till annan ort. För att kompensera dessa utgifter, som endast i ringa mån drabba den ofgifte, synes barn tillägget böra höjas till 400 kronor.

På grund av det ovan anförda får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta

dels att avskedsersättningen till underbefälet, förutom vanliga avskedspremier, må utgå med följande belopp, nämligen:

Antal tjänsteår ¹	Furir av 1. klassen (likställd beställningsman)			Furir av 2. klassen (likställd beställningsman, musikfurir)		
	Grundbelopp — 1 resp. 2 årslöner	tillägg	summa	Grundbelopp — 1 resp. 2 årslöner	tillägg	summa
4	1,464	—	1,464	1,392	—	1,392
5	1,584	528	2,112	1,512	504	2,016
6	1,704	1,136	2,840	1,632	1,088	2,720
7	1,800	1,800	3,600	1,728	1,728	3,456
8	3,600	300	3,900	3,456	300	3,756
9	3,600	600	4,200	3,456	600	4,056
10	3,600	900	4,500	3,456	900	4,356
11	3,600	1,200	4,800	3,456	1,200	4,656
12	3,600	1,500	5,100	3,456	1,500	4,956
13	3,600	1,800	5,400	3,456	1,800	5,256
14	3,600	2,100	5,700	3,456	2,100	5,556
15	3,600	2,400	6,000	3,456	2,400	5,856

dels att det till gifta furirer utgående barn tillägget må utgöra 400 kronor för varje barn;

dels att ersättningen till furirer i första hand må, oberoende av klassuppdelningen, utgå till dem av de äldsta furirerna, som mista de befordringsutsikter de haft enligt nuvarande ord-

¹ För del av tjänsteår utgår ingen ersättning.

ning, och därutöver till dem, som ha den högsta levnads-
åldern;

dels ock att ersättning må efter Kungl. Maj:ts prövning utgå
även till furirer (beställningsmän och musikfurirer) i rege-
mentet (kåren).

Stockholm den 21 mars 1925.

Helge Bäcklund.